

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 2 grudnia 2008 r.

w sprawie koordynacji w dziedzinie opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania do celów podatkowych

(2008/C 323/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ODNOTOWUJĄC dwa komunikaty Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie koordynowania systemów podatków bezpośrednich w państwach członkowskich w ramach rynku wewnętrznego i w sprawie opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania do celów podatkowych;

PRZYPOMINAJĄC, że współistnienie w UE różnych jurysdykcji podatkowych prowadzi do sytuacji, w której przeniesienie działalności gospodarczej podlegającej systemowi podatkowemu jednej jurysdykcji podatkowej jest traktowane inaczej niż przeniesienie działalności gospodarczej podlegającej ustawodawstwu dwóch lub większej liczby jurysdykcji podatkowych;

UZNAJĄC w związku z tym, że właściwym rozwiązaniem jest koordynacja służąca unikaniu — w poszanowaniu zasady pomocniczości — podwójnego opodatkowania, które mogłoby wynikać z przeniesienia działalności gospodarczej podlegającej dwóm lub większej liczbie jurysdykcji;

PODKREŚLAJĄC, że wszelkie rozwiązania proponowane z myślą o osiągnięciu tych celów powinny być realistyczne, opierać się w miarę możliwości na obowiązujących instrumentach, w tym dwustronnych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, ograniczać obciążenia administracyjne dla podatników i organów oraz chronić uzasadnione interesy finansowe państw członkowskich;

PODKREŚLAJĄC ponadto, że zasady przewodnie są zobowiązaniem politycznym, którego realizację pozostawiono do uznania państw członkowskich, a zatem nie mają one wpływu na prawa i obowiązki państw członkowskich ani na odpowiednie kompetencje państw członkowskich i Wspólnoty wynikające z Traktatu,

WZYWA państwa członkowskie do przyjęcia następujących zasad przewodnich:

A. „Przeniesienie działalności gospodarczej” oznacza każdą operację, w ramach której podatnik podlegający opodatkowaniu osób prawnych lub osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą:

- 1) przestaje podlegać podatkowi dochodowemu od osób prawnych lub fizycznych w jednym państwie członkowskim (państwie opuszczanym) i jednocześnie zaczyna podlegać podatkowi dochodowemu od osób prawnych lub fizycznych w innym państwie członkowskim (państwie przyjmującym); lub
- 2) przenosi zarówno aktywa, jak i pasywa z siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie opuszczanym do stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub siedziby w państwie przyjmującym.

B. Jeżeli w związku z przeniesieniem działalności gospodarczej państwo opuszczane zastrzega sobie prawo do opodatkowania utworzonych rezerw (zysków zrealizowanych, ale jeszcze nie uwzględnionych do celów podatkowych) i do przejścia — w całości lub w części — utworzonych rezerw (wydatków jeszcze nie poniesionych, ale już uwzględnionych do celów podatkowych), państwo przyjmujące może przewidzieć utworzenie rezerw obejmujących te same lub inne kwoty, zgodnie z obowiązującymi zasadami dotyczącymi podstawy opodatkowania w tym państwie, oraz pozwolić na ich odliczenie od wyniku podlegającego opodatkowaniu za rok, w którym rezerwy te zostały utworzone.

C. Jeżeli w związku z przeniesieniem działalności gospodarczej państwo opuszczane zastrzega sobie prawo do opodatkowania niezrealizowanych zysków odpowiadających składnikom aktywów podatnika, które to zyski oblicza się jako różnicę między wartością rynkową tych składników w dniu przeniesienia a ich wartością księgową, państwo przyjmujące przyjmuje tę wartość rynkową w dniu przeniesienia przy obliczaniu późniejszych zysków w przypadku zbycia.

- D. W przypadku braku zgody między państwem przyjmującym a państwem opuszczanym co do wartości rynkowej składników aktywów w dniu przeniesienia, oba państwa rozstrzygają spór w drodze stosownej procedury.
- E. Państwo przyjmujące może zażądać, by podatnik dokonujący przeniesienia działalności gospodarczej przedstawił dowód na to, że państwo opuszczane wykonało lub wykona swoje prawa na warunkach określonych powyżej, jak również dokumenty potwierdzające wartość rynkową przyjętą przez organy państwa opuszczanego.
- F. Przepisy ustanowione na poziomie wspólnotowym dotyczące wzajemnej pomocy przewidują ramy, na podstawie których państwo przyjmujące udziela państwu opuszczanemu pomocy, w szczególności w określeniu daty zbycia.
-